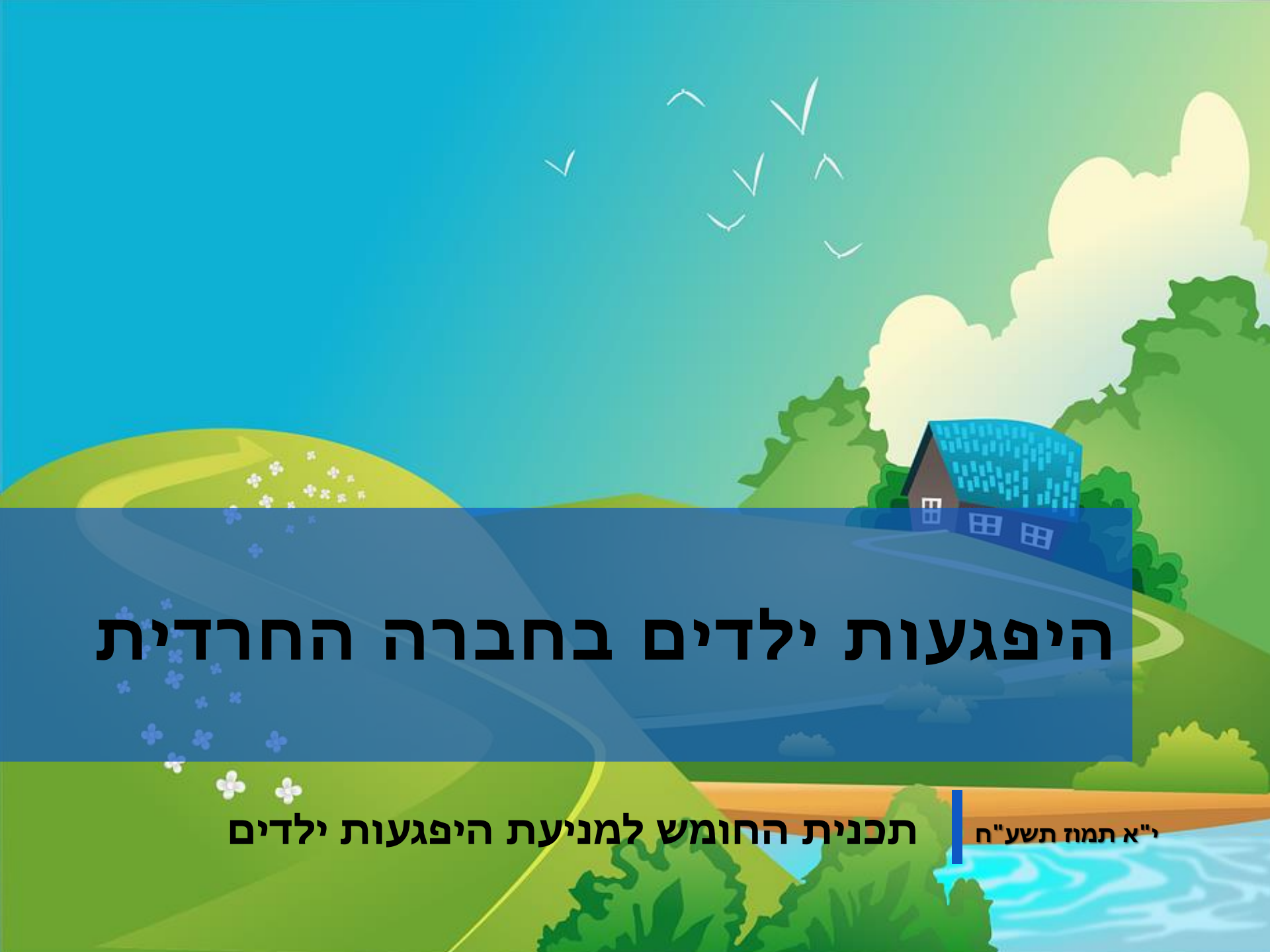

היפגעות ילדים בחברה החרדית

תכנית החומש למניעת היפגעות ילדים

י"א תמוז תשע"ח

היקף הבעיה הכללית

בישראל 2,655,00 ילדה וילד בסה"כ.

כ- 8.4%

נפגעים מדי שנה

222,716 ילדים

היקף הבעיה בקהילה

ילדים בחברה החרדית

ביישובים בעלי רוב חרדי נמצאים
בסיכון גבוה לתמותה עקב תאונות
לעומת ביישובים יהודים אחרים.

הסיכון לתמותה של חרדים בגילאי
0-4 וגילאי 15-17 **גבוה פי 2**
בהשוואה ליתר הילדים היהודיים

היקף הבעיה בקהילה

בהשוואה לכלל האוכלוסייה:

תמותה

- אחוז גבוה יותר בקבוצת הגיל 0-4 בהשוואה לכלל האוכלוסייה

אשפוז

- אחוז גבוה יותר בקבוצת הגיל 5-9

פניות למיון

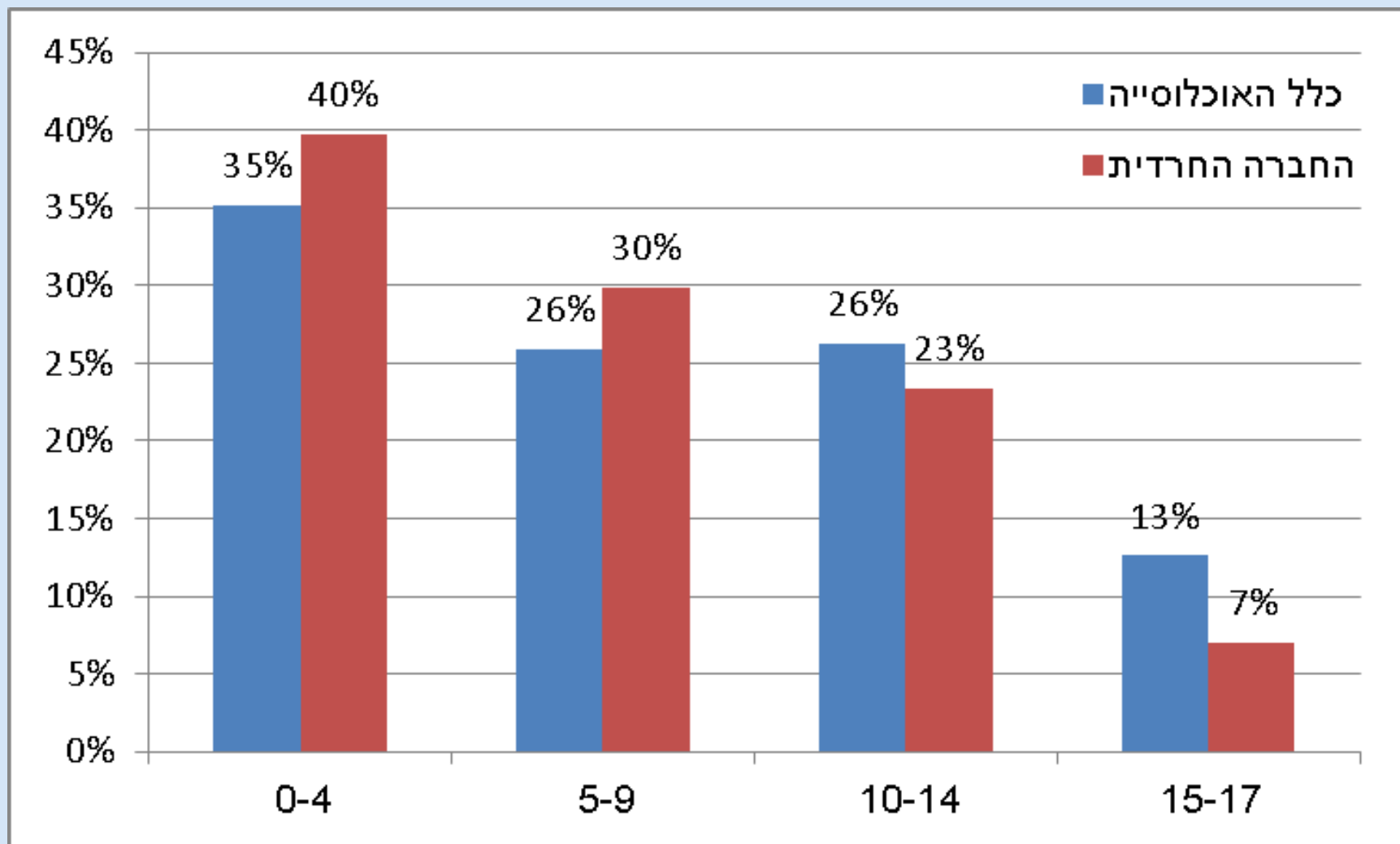
- אחוז גבוה יותר בקבוצת הגיל 0-4 ו- 5-9

• כלל האוכלוסייה: ישובים יהודים, ישובים ערבים וישובים מעורבים

על בסיס נתונים מתוך המערך הלאומי לנתוני היפגעות ובטיחות ילדים (NAPIS של ארגון 'בטרם' לבטיחות ילדים

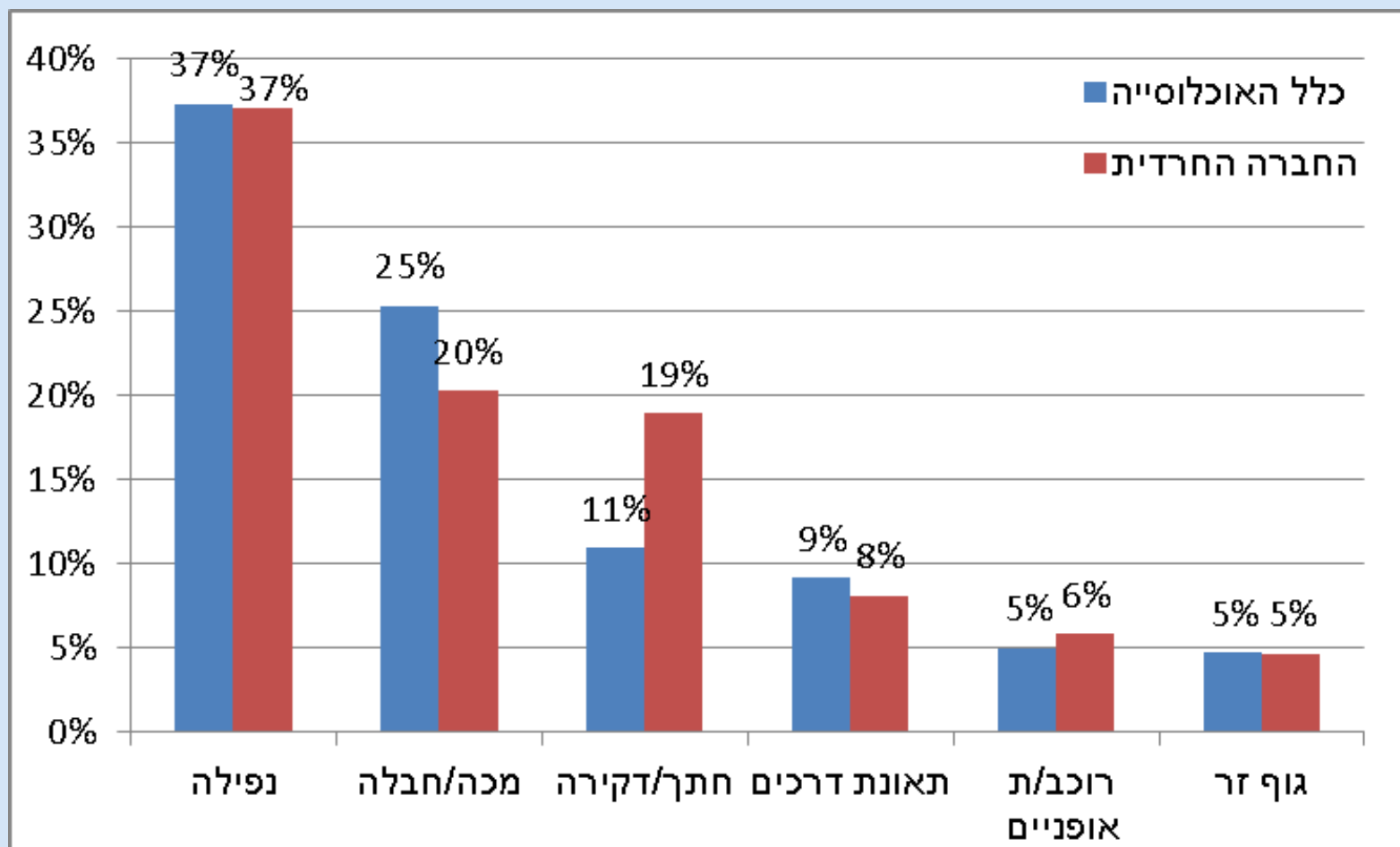

פניות למיון לפי גיל

פניות למיון לפי מנגנון

זירות ההיפגעות

- אחוז פנייה למיון או לאשפוז בגין היפגעות גבוהה בהשוואה לכלל האוכלוסייה

מוסד חינוכי

- כ-43% ממקרי התמותה של ילדים חרדים, גבוהה מהאחוז בכלל האוכלוסייה (36%)

בית וחצר הבית

- מנגנון התמותה העיקרי בקהילה (31% ממקרי התמותה) אך נמוך מהאחוז בכלל האוכלוסייה (44%)

תאונות דרכים

זירות ההיפגעות

טביעה

- 17% ממקרי התמותה של ילדים חרדים (לעומת 12% בכלל האוכלוסייה)

חנק

- כ-13% ממקרי התמותה (כ-7% בכלל האוכלוסייה)

היפגעות בבית ובחצר הבית

כ-39%-41% ממקרי התמותה התרחשו בבית ובחצר הבית.

הגורמים המובילים לתמותה בבית ובפנאי הם חנק, טביעה ונפילה.

כ-10% ממקרי התמותה בחברה החרדית היו של ילדים מקבוצת הגילים 0-4, אשר נפגעו בזירת הבית וחצר הבית מחנק, זאת לעומת כ-4% בכלל האוכלוסייה.

היפגעות בדרכים

ילדים בחברה החרדית מהווים אוכלוסייה בסיכון להיפגעות בדרכים כרוכבי אופניים וכהולכי רגל, הן בבחינת נתוני היפגעות והן בבחינת התנהגויות סיכון

- אחוז הנפגעים בגילאי 0-17 בתאונות דרכים, גדול יותר בחברה החרדית (20.1%) לעומת החברה היהודית הכללית (13.6%).
- הפער הגדול ביותר והבולט ביותר בהיפגעות ילדים בתאונות דרכים בין החברה החרדית לחברה היהודית הכללית, הוא בקבוצת הגיל 5-9 המהווה אחוז גדול מכלל הילדים הנפגעים מתאונות דרכים.

גורמים תורמים

- **האוכלוסייה החרדית בעלת מאפיינים ייחודיים, חלקם מוכרים כמזוהים עם רמת היפגעות גבוהה**
(כגון: מעמד סוציו-אקונומי, מספר ילדים גבוה במשפחה, תשתיות לקויות, וחשיפה מועטה למסרי בטיחות).
- **נורמות רווחות בקהילה עשויות להגביר את הסיכון**
(מתן עצמאות לילדים בגיל צעיר, ושמירה על אחים מגיל צעיר)

מידת הקרבה הפיזית של מבוגר בעת ההיפגעות:

- בכ-46% מהמקרים שבהם סופק מידע בנוגע למבוגר בזירה, המבוגר היה 'רחוק מהילד' או לא היה נוכח כלל (כ-20% וכ-26% בהתאמה).
- בכ-54% מהמקרים המבוגר היה במרחק נגיעה מהילד או במרחק ראייה (כ-31% וכ-23% בהתאמה).

המטרה

- לקדם תוכניות ייעודיות לשיפור ידע, מודעות, התנהגות ובטיחות הילדים בקהילה החרדית

עמדות ההורים: זהירות בדרכים

- ההורים בחברה החרדית מזהים פער בכל הקשור לתרבות בטיחות בדרכים בקרב הקהילה: היעדר מודעות וידע של כללי בטיחות לעומת יתר האוכלוסייה בישראל.
- מדגישים את חשיבות העברת ידע מקצועי, ומציעים לשים דגש על סיפורים אישיים מתוך הקהילה.
- ההורים מצביעים על שימוש בעיתונות הכתובה בקהילה כערוץ מרכזי וחשוב להעברת מסרים בנוגע לאורח חיים.

הורים חרדים מודעים פחות לסכנות בזירת הדרכים

- הורים חרדים מצהירים (בשיעור גבוה יותר מהאוכלוסיה הכללית) כי הם **מתקשים בהתקנת מושב הבטיחות ברכב**. (40% לעומת 22% בקרב הורים שאינם חרדים).
- כ-18% מקרב ההורים החרדים מצהירים שהורים **מאפשרים לילדם לשחק בסמוך למקום חניית הרכב** (לעומת 5% בחברה החילונית).
- 33% מקרב ההורים החרדים מצהירים כי הורים שהם מכירים **לא נוהגים להושיב את הילד במושב בטיחות בעת נסיעות קצרות או בעת נסיעות בתוך היישוב** (לעומת 10% בקרב הורים חילונים).
- 55% מההורים החרדים לילדים בגילאי 5-14 **אינם מודעים לחוק לפיו גיל הסף למעבר מבוסטר לחגירה רגילה ברכב הינו 8 שנים** (לעומת כ-31% בקרב הורים חילונים).

התנהגות

- בסקר תצפיות לאומי נמצא כי ילדים הנוסעים בכלי רכב בו נוהג אדם חרדי **חגורים פחות מילדים הנוסעים עם נהגים לא חרדים במגזר היהודי.**
- במגזר החרדי 41.2% שיעור חגירה כחוק (לעומת 53.5% בקרב שאר הילדים היהודים).
- נמצא שיעור גבוה יותר של אי-חגירה בקרב ילדים חרדים (15.5%), לעומת ילדים המשתייכים לפלח הדתי (7.7%) וילדים חילונים (4.0%).

עמדות ההורים: תאונות בבית

• להורים בחברה החרדית ישנה מודעות יותר גבוהה בהקשר של מניעת תאונות בבית, לעומת האוכלוסיה היהודית הכללית.

• בהשוואה להורים חילונים, מצהירים בשיעור גבוה יותר משמעותית כי בחברתם נהוג לקצר את חוט הקומקום החשמלי ולהרחיקו מקצה השיש (51% לעומת 27%).

• מצהירים בשיעור גבוה יותר, באופן משמעותי, כי בחברתם ישנה תופעה של התקנת סורגים או הגבלה לפתיחת החלון בכל החלונות שיש לילד גישה אליהם (86% לעומת 46%).